

bar. Siden da har vi oplevet, at arbejdsløsheden er steget, og det vil sige, at man er kommet yderligere bagud med at sikre de målsætninger, der står i 2010-rapporten.

Tilbage er kun at sige: Det er et spørgsmål om troværdighed, og hvem tror man mest på? Det Økonomiske Råd eller Venstres skattepolitiske ordfører?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg kan ikke sige, at jeg føler mig samspilsramt. Jeg føler mig snarere lidt overset eller måske nærmest lidt overhørt. Jeg synes, jeg nu i hvert fald to gange har stillet et meget konkret spørgsmål om en beretning, som jeg har forstået Venstre tilslutter sig, og det er ikke noget med flertal eller mindretal – det er *udvalget*.

Hr. Peter Christensen startede selv med at spørge, hvem der er seriøs, så jeg vil gerne bede hr. Peter Christensen forholde sig til, hvad Venstre mener med at skrive under på en formulering, der siger, at konklusionen af skatteministerens betjening af Skatteudvalget vedrørende L 219 er, at ovennævnte procedure har bidraget til at gøre arbejdet unødvendig besværligt – unødvendig besværligt. Er det en ros til skatteministeren? Eller er det en kritik af skatteministeren? Eller er det en kritik af os andre – eller hvad?

Der må altså på en eller anden måde være grænser for, hvor langt man kan bøje det danske sprog, så jeg vil gerne bede hr. Peter Christensen forholde sig til den beretning, som udvalget afgav i enstemmighed.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det Radikale Venstre spørger: Hvem tror man mest på? Én ting er helt sikker: lovforslaget her er ikke kun tro, det er meget håndgribeligt, og det er en modsætning til det, som Det Radikale Venstre ikke har kunnet levere. Det er skattelettelser. Det er ikke 10 fugle på taget, det er en god portion ægte skattelettelser i hånden, og derfor kan jeg kun glæde mig over, at Det Radikale Venstre har endnu større ambitioner. Lad os for landets skyld håbe, at vi på et tidspunkt kan indfri dem.

Men at Det Radikale Venstre ikke selv tror, at man kan leve op til 2010-målsætningen, under mig. Betyder det, at Det Radikale Venstre vil begynde at føre en anden økonomisk politik? Jeg synes ikke, man bare kan konkludere, at ram-

merne ikke kan overholdes, hvis man ikke også er parat til at tage konsekvensen af det, og det må jo være at opstille nogle andre rammer, nogle andre betingelser. Men det vil vi ikke fra Venstres side, for vi betvivler slet ikke, at vi kan nå at halvere statens gæld, og at vi kan overholde vækstraten på 0,7 pct. Det betvivler vi ikke, og derfor er skattelettelserne også fuldt finansierede.

Til Socialdemokratiet vil jeg sige: Jamen selvfølgelig forsvarer jeg lovforslaget, for det er et godt lovforslag, og modsætningsvis Socialdemokraterne prøver jeg at forholde mig nogenlunde til, hvad lovforslaget egentlig indeholder. Det har ingen af Socialdemokraternes indlæg i dag koncentreret sig om. De har handlet om alt muligt andet, og det forstår jeg udmærket.

Kl. 18.25

Jeg forstår da udmærket, hvorfor Socialdemokratiet ikke ønsker at snakke om forslagets konkrete indhold, der betyder, at en typisk LO-medarbejder får 5.500 kr. i skattelettelser om året, og om, at man i øvrigt har tænkt sig at stemme imod den letelse. At man ikke ønsker at kommentere det konkrete indhold af alle lettelserne er fuldt forståeligt, men det ændrer bare ikke ved, at det er ægte, vedvarende lettelser, der vil betyde 11.000 kr. om året for en typisk familie, når pakken er fuldt indfaset. Det er næsten en tusse om måneden, så det bliver mærkbart.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Man ved ikke rigtig, om man skal le eller græde. Jeg er i hvert fald nået til det punkt, hvor jeg synes, det næsten er lettere at få korrekte og fyldestgørende svar ud af skatteministeren end af hr. Peter Christensen, og det siger ikke så lidt.

Jeg må opgive at få svar på mine egne spørgsmål, men jeg vil i det mindste prøve at få svar på nogle af hr. Anders Samuelsen. Vi kan selvfølgelig diskutere spørgsmålet om tro, om man tror mest på vismændene eller på hr. Peter Christensen, men det er selvfølgelig en sandhed, at kun tiden vil vise, hvem der får ret: om hr. Peter Christensens glansbillede holder, eller vismændenes dystre advarsler faktisk står til troende.

Jeg synes altså, at eftersom det ikke er hvem som helst – ikke en masse skrothandlere – der har sat spørgsmålstegn ved disse såkaldte reelle skattelettelser, ville det være rimeligt, at Venstre kom med et svar på dette spørgsmål: Hvad skal der ske, hvis det nu viser sig, at de økonomiske vismænd ikke er helt tabt bag af en vogn og fak-